

ΠΙΝΥΞ

ΝΟΜΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ	Συνδρομή ετησία δρ. 6. — Καταχώρησ. όστίχος λ. 30.	ΠΑΤΡΑΙ
Όδος Μαιζώνος	Διευθυντής Σ. Α. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Δικηγόρος	1 'Απριλίου 1897

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὰ δικαστικά τέλη επί μη ποινικών υποθέσεων.
 Νομολογία 'Αρ. Πάγου (1897) Πολιτική.
 Νομολογία Ήφειτου Πατρών 1896), και παρατηρήσεις
 επί των ύπ' αριθ. 786 και 787 π. έ. αποφάσεων.
 Γερμανική Νομολογία.
 Τοίς Είρηνοδικαίς.

ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΤΕΛΗ

ΕΠΙ ΜΗ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ (*)

α.) Έφαρμοζομένης τής πλήρους αναλογικό-
 τητος συμβαίνει ώστε, ό Νομοθέτης να εύρηται
 έν μέσω δυο σκοπέλων ή να φορολογήση δι' έλα-
 χίστου ποσοϋ τας μικράς δικας, όποτε ή φορο-
 λογία των μεγάλων δικών δέν θα ήνε υπέρογ-
 κος (λ. χ. επί δικης 100,000 δραχ. τέλος 1000
 δραχ. επί δικης 100 δραχ. τέλος 1 δραχ.), και
 ούτως σώζεται ή άρχή τής πλήρους αναλογι-
 κότητος αλλά θυσιάζεται άρδην ή άρχή των
 δικαστικών τελών ως τέλους (Gebühr) και έ-
 παυζάνονται και αί μικραί δικαι καθόσον ή
 εύθυή άπονομή τής δικαιοσύνης προκαλεί δί-
 κας ή να φορολογήση κατά φθίνουσαν κλίμακα
 τας δικας (λ. χ. δικη 1000 δρ. 10 δραχ. τέ-
 λος, δικη 100,000 δραχ. 500 δραχ. τέλος),
 όποτε έλαττωτάί ό αριθμός των μικρών δικών
 και σώζεται ή άρχή των δικαστικών τελών ως
 τέλους, αλλά στρεβλοϋται ή άρχή τής αναλο-
 γικότητος.

Έν τω διλήμματι τούτω αί διάφοροι νομο-
 θεσάι έτράπησαν διαφόρους όδούς, ών όμως
 οϋδεμία άγει εις λύσιν κατά πάντα ικανοποιη-
 τικήν.

1) Η Γερμανική νομοθεσία έλαττωί τό ποσο-
 στόν τής αναλογικότητος έφόσον αυξάνει ή αξία
 τής δικης ούτω λ. χ. δικη 500 μάρκων έχει
 τέλος 20 μάρκων αλλά δικη 50,000 μάρκων
 έχει τέλος 290 μ. έν ώ άν έτηρείτο ή αύτή ανα-
 λογικότης έδει όπως έχει τέλος 2,000 μαρκ.

II) Η 'Ιταλική νομοθεσία εφαρμόζει την αυ-

τήν αναλογικότητα ήτοι 1. φρ. ανά 1000 φρ.
 αλλά διά τας έλαττον των 1000 φρ. δικας ή
 αναλογικότης εινε μείζων ήτοι 2 φρ. τοίς 1000.
 Πλήν τούτου έχει όρισθ ή minimum δι' εκάστην
 άπόφασιν, ούτως ώστε ό διάδικος υποχρεοϋται
 δι' εκάστην άπόφασιν να καταβάλη τό minimum
 τούτο άν και ή αξία τής δικης εινε έλαχίστη.

III) Η Γαλλική νομοθεσία εφαρμόζει πλήρη
 αναλογικότητα λαμβάνουσα ως βάσιν του υπολο-
 γισμού τά 100 φρ. και επί τή βάσει ταύτη υ-
 πολογίζουσα κατά σταθεράν αναλογίαν αλλά
 τήν πλήρη ταύτην αναλογικότητα διασπā πως
 ή παραδοχή του minimum (έλαχίστου όρου) διά
 τας άποφάσεις.

Έκ των τριών τούτων συστημάτων, άτινα
 εισί τά έπισημότερα των Ευρωπαϊκών, προτι-
 μότερον εινε τό γαλλικόν ως τά μάλιστα έγγύς
 τή πλήρη αναλογικότητι ούχ' ήττον de lege fe-
 renda θα ήτο έπιθυμητός μείζων περιορισμός του
 minimum των άποφάσεων.

B) Η ύπαρξις βαθμών δικαιοδοσίας παρακω-
 λυει τήν τελείαν αναλογικότητα καθόσον οι
 βαθμοί τής δικαιοδοσίας πάντες, οϋτε αναγκαίοι
 οϋτε δυνατοί εινε επί πάσης δικης. Δέν εινε
 αναγκαίοι διότι δύναται τις να μη προβή εις
 έφεσιν ή αναίρεσιν δέν εινε δυνατοί διότι εισί ά-
 ποφάσεις μη υποκειμένοι εις ένδικα μέσα. Δύο
 συστήματα εισί ένταϋθα δυνατά 1) έν τέλος
 επιβάλλεται δι' εκάστην δικην άδιαφόρως άν δι-
 κασθ ή έν ενί ή έν πλείοσι βαθμοίς δικαιοδο-
 σίας 2) ανά έν τέλος επιβάλλεται δι' εκαστον
 βαθμόν δικαιοδοσίας. Αμφότερα τά συστήματα
 περιέχουσιν ανά έν μειονέκτημα: τό μέν πρώτον
 άντιστρατεύεται προς τήν έννοιαν των δικαστι-
 κών τελών ως τέλους, ήτοι ή καταβολή του
 ιδιώτου ένεκα τής δικης εινε άνεξάρτητος τής
 έργασίας ήν τό δικαστήριον ποιείται διά τήν
 περάτωσιν τής δικης, τό δε δεύτερον αντίκειται
 προς τήν άρχήν τής αναλογικότητος, διότι τό
 σύνολον των τελών των απαιτουμένων προς πε-
 ράτωσιν δικης τινος δέν εινε μόνον προς τήν ά-
 ξίαν τής δικης ανάλογον αλλά και προς τούς
 βαθμούς τής δικαιοδοσίας καθ' οϋς εξεδικάσθη

(*) Συνέχεια ίδε προηγ. φύλλον αριθ. 2)